

200708068/1.

Datum uitspraak: 9 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/18474 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

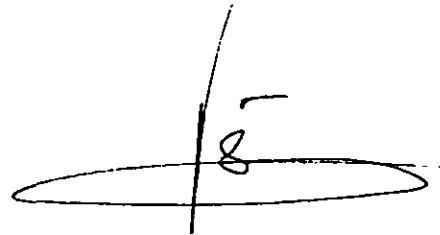
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

154-561.

Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Prod. 1

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/18474
Datum uitspraak: 22 oktober 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Burundische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. H.L. Booij,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 24 oktober 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 30 april 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 september 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

Registratienummer: Awb 07/18474

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit _____ in Burundi en behoort tot de Hutu bevolkingsgroep. Eiser heeft verklaard dat er voor 1 september 2006 mensen bij hem thuis langs zijn geweest. Zij vroegen aan zijn vrouw naar de broer van eiser. Vervolgens is eiser in de nacht van 1 september 2006 thuis opgepakt en naar het politiebureau gebracht. Eiser is daar drie dagen vastgehouden. Op de derde dag hoorde eiser dat hij de volgende dag naar de geheime dienst zou gaan om daar verhoord te worden. In die nacht is eiser vrijgelaten. Thuis hoort eiser van zijn vrouw dat zijn broer voor de Forces Nationales pour la Libération (FNL) Tutsi jongeren rekruteert. Kort daarna wordt er op de deur geslagen. Eiser vlucht en hoort dat er wordt geschoten. Eiser duikt onder bij een kennis van zijn moeder. Daar heeft hij tot 16 september 2006 verbleven waarna hij het land heeft verlaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft toerekenbaar onvoldoende documenten overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen. Voorts ontbeert het asielrelaas positieve overtuigingskracht zodat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.
4. Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder gemotiveerd uiteengezet heeft dat hij aan eiser toerekent dat ter staving van zijn aanvraag onvoldoende documenten zijn overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Eiser heeft dit niet betwist.
Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiser hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.
5. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder van oordeel is dat het relaas positieve overtuigingskracht mist. Verweerder acht het niet geloofwaardig dat de broer van eiser, _____ als lid van de FNL, er van verdacht werd om Tutsi's te rekruteren voor de FNL. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. Verweerder heeft hierbij kunnen verwijzen naar het ambtsbericht van Burundi van 23 november 2006, waaruit blijkt dat de FNL de enige nog actieve Hutu-rebellengroepering is. Gezien de verstandhouding tussen Hutu's en Tutsi's in Burundi, is het niet aannemelijk dat Tutsi's zich zouden aansluiten bij de rebellengroepering van de Hutu's. De stelling van eiser dat het wel aannemelijk is dat zijn broer Abou probeert om Tutsi's te werven voor de FNL, omdat de FNL met de regering een in _____ gesloten akkoord heeft ondertekend dat ondermeer bepaalt dat er in de regering van Burundi geen plaats is voor partijen die slechts één bevolkingsgroep vertegenwoordigen, heeft verweerder niet hoeven volgen. In het ambtsbericht van 23 november 2006 staat immers dat het resultaat van de besprekingen tussen de FNL en de

Registratienummer: Awb 07/18474

3

regering van Burundi in is dat een principeakkoord is gesloten tussen beide partijen over stopzetting van de vijandelijkheden en een afkondiging van een staakt-het-vuren- overeenkomst op 7 september 2006. Er is echter nog geen sprake van een algemeen politiek akkoord. Eveneens blijkt uit het ambtsbericht van 23 november 2006 dat de politieke partijen in Burundi worden onderverdeeld in pro-Hutu en pro-Tutsi partijen.

Bovendien heeft eiser de informatie met betrekking tot de activiteiten van zijn broer vernomen van zijn vrouw en weet eiser niet hoe zijn vrouw dit weet. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat deze informatie derhalve uit een niet objectief verifieerbare bron afkomstig is en kan hieraan niet die waarde worden gehecht, die eiser er aan gehecht wenst te zien. De stelling van eiser dat de omstandigheid dat bepaalde informatie afkomstig is uit een niet objectief verifieerbare bron niet impliceert dat die informatie niet correct kan zijn, doet aan het bovenstaande niet af. Voorts volgt de rechtbank verweerder in zijn standpunt dat het niet voor de hand ligt om eiser vrij te laten terwijl de veiligheidsdienst hem de volgende dag wil ondervragen over de verblijfplaats van zijn broer. De stelling van eiser dat de bewaker wellicht hier niet van op de hoogte was, heeft verweerder niet hoeven volgen.

In het licht van het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht mist. Derhalve heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat het asielrelaas van eiser ongelooftwaardig is.

6. Ten aanzien van de door eiser in beroep overgelegde stukken, te weten een afschrift van een uittreksel van de overlijdensakte van de broer van eiser overleden op 4 september 2006 en de tekst van twee artikelen uit de Grondwet van Burundi, overweegt de rechtbank dat nog daargelaten dat deze stukken eerder overgelegd hadden kunnen worden, deze stukken niet kunnen afdoen aan het bestreden besluit nu uit het uittreksel van de overlijdensakte van de broer van eiser enkel blijkt dat de broer van eiser is overleden en dit stuk het asielrelaas van eiser niet onderbouwt. Evenmin kan de tekst van de twee artikelen uit de Grondwet van Burundi afdoen aan het bestreden besluit.

7. Gelet op het bovenstaande heeft verweerder dan ook geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000 aanwezig hoeven achten.

8. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: Awb 07/18474

4

De beslissing

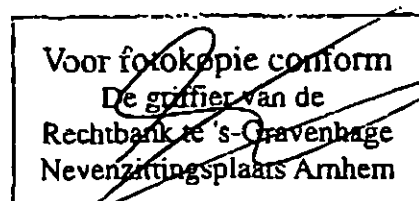
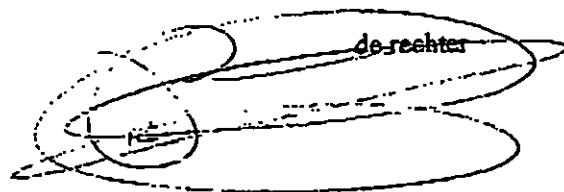
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 22 oktober 2007 in tegenwoordigheid van M. Hietkamp-Jonker als griffier.

de griffier

de rechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepsschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Mr P. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr drs C. R. Jansen
 Mr J. W. F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
6888	INGEKOMEN
B	19 NOV 2007
ZAACNR.	80620
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 19 november 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0610.24.0170

V-nummer :

Proc.nr. Rb : 07 / 18474

Appellant

Naam :
 Geboren :
 Nationaliteit : Burundische

Gemachtigde : mr. A.W.J. van der Meer
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

-2-

datum uitspraak : 22-10-2007
datum verzending : 22-10-2007

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Burundische nationaliteit,
hierna te noemen "appellant", verblijvende te , te dezer zake
woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de
advocaat en procureur mr. A.W.J. van der Meer, die ten deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en
die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van
substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 24 oktober 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van
een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28
Vreemdelingenwet.

Op 20 februari 2007 heeft verweerder een voornemen kenbaar gemaakt deze
aanvraag af te wijzen.

Op 19 maart 2007 heeft appellant hierop zijn zienswijze kenbaar gemaakt.

Bij beschikking van 29 maart 2007, verzonden op 4 april 2007 is de aanvraag
afgewezen.

Op 1 mei 2007 heeft appellant hiertegen beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem op 25 september 2007.

Middels uitspraak van 22 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, het ingediende
beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij
Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van
rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig
appelschrift berust op de navolgende grieven.

-3-

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; geloofwaardigheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 5 overwogen :

"Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder van oordeel is dat het relaas positieve overtuigingskracht mist. Verweerder acht het niet geloofwaardig dat de broer van eiser als lid van de FNL, er van verdacht werd om Tutsi's te rekruteren voor de FNL. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. Verweerder heeft hierbij kunnen verwijzen naar het ambtsbericht van Burundi van 23 november 2006.

(...)

De stelling van eiser dat het wel aannemelijk is dat zijn broer probeert om Tutsi's te werven voor de FNL, omdat de FNL met de regering in gesloten akkoord heeft ondertekend dat ondermeer bepaalt dat er in de regering van Burundi geen plaats is voor partijen die slechts één bevolkingsgroep vertegenwoordigen, heeft verweerder niet hoeven volgen."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank met vorenvermelde overweging heeft miskend dat uit het beleid van verweerder (C24/5 Vc2000) volgt dat ook (vermoedelijke) sympathisanten van de rebellengroepering Forces Nationales pour la Libération (FNL) te maken kunnen krijgen met arbitraire arrestaties. Voorts volgt uit het beleid dat ook sympathisanten te vrezen kunnen hebben voor vervolging van de zijde van de Burundese overheid.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat appellant vanwege de activiteiten van zijn broer in de negatieve belangstelling heeft gestaan. Daarbij is niet van doorslaggevende betekenis of de verklaring van de vrouw van appellant juist is dat zijn broer voor de FNL Tutsi's recruteerde. In de zienswijze is dat overigens ook aangevoerd: "Overigens is verzoeker er niet van overtuigd dat zijn broer zich daadwerkelijk bezig hield met het rekruteren van Tutsi's."

-4-

Bovendien laat het ambtsbericht wel degelijk ruimte voor de mogelijkheid dat de FNL Tutsi's zou rekruteren. Immers zoals uit het in beroep overgelegde 'Operational Guidance Note van het Britse Home Office' volgt dat de reeds legale partijen ook leden van de andere groep (Tutsi's respectievelijk Hutu's) onder zich hebben.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; geloofwaardigheid; novum

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 6 overwogen :

"Ten aanzien van de door eiser in beroep overgelegde stukken, te weten een afschrift van een uittreksel van de overlijdensakte van de broer van eiser overleden op 4 september 2006 en de tekst van twee artikelen uit de Grondwet van Burundi, overweegt de rechtbank dat nog daargelaten dat deze stukken eerder overgelegd hadden kunnen worden, deze stukken niet kunnen afdoen aan het bestreden besluit nu uit het uittreksel van de overlijdensakte van de broer enkel blijkt dat de broer van eiser is overleden en dit stuk het asielrelaas van eiser niet onderbouwt. Evenmin kan de tekst van de twee artikelen uit de Grondwet van Burundi afdoen aan het bestreden besluit."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat in de in de beschikking ingelaste voornemen is overwogen: "tenslotte wordt overwogen dat het evenmin geloofwaardig is dat de broer van betrokkene: door de politiew is gedood, toen de politie op 4 september 2006 op zoek naar betrokkene bij zijn huis kwam, zoals hij van zijn moeder zou hebben vernomen. Immers, de gestelde arrestatie, detentie en vrijlating van betrokkene uit detentie, hetgeen aanleiding zou zijn geweest voor de schietpartij, is niet geloofwaardig, zoals hierboven gemotiveerd is overwogen. Derhalve is ook de dood van de broer van betrokkene: niet geloofwaardig."

-5-

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de overlijdensakte het asielrelaas van appellant niet onderbouwt. Immers, het bevestigt het asielrelaas van appellant dat zijn broer op 33-jarige leeftijd op de dag van de vlucht appellant, t.w. 4 september 2006, is gedood. Nu op de overlijdensakte de doodsoorzaak niet is vermeld, laat de akte minimaal alle ruimte open voor de verklaring van appellant, en bevestigt het ook zijn relaas.

Nu verweerder uitdrukkelijk heeft overwogen dat de dood van de broer van appellant niet geloofwaardig is, had de rechtbank niet kunnen volstaan met vorenvermelde overwegingen.

Ten onrechte heeft de rechtbank niet getoetst of de akte een relevant novum was in de zin van artikel 83 Vw en of de akte tot een ander oordeel zou moeten leiden met betrekking tot de positieve overtuigingskracht.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;

-6-

- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

A.W.J. van der Meer